

ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੋਣ-ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਚੋਣ = ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਜਿੱਤਿਆ-
ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ- ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਜੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

' ਦੁਆ, ■ ਜੇ.

-ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੂਨ, 1962 ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। - ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 86(1) ਦੇ ਅਧੀਨ-ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੂਨ, 1962 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ 10 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਏਐਨ ਗਰੋਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਐਚ.ਐਲ.-ਜੈਨ, - 1 ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1961 ਦੇ ਕਰੈਡਿਟ ਨੰਬਰ 34 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

1963

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)-Ss. 13(ਡੀ), 14(1), 15, 16(ਐਲ)

(ਬੀ)

. ■ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ RuH _{e 3} - ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ 'ਨਵੰਬਰ, 20 ਨੂੰ। ਇੱਕ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਗਣਿਤਕ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ - ਕੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਭੇਜਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ

S. 16 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ — ਰੈਮਿਟਲ ਦਾ ਆਰਡਰ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਅਵਾਰਡ—ਕੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਕੜਾ ਜਾਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (ਡੀ), 14 (1) ਜਾਂ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿਮਿਟਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਮਿਟਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਮਿਟਲ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿਮਿਟਲ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ

ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਸ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਕਿਵੇਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ.

ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ 8ਵੇਂ ਦਿਨ, 1960, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। 30 ਮਈ, 1953 ਤੋਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 1,61-020 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। 303.75 nP., ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ।

ਡੀਡੀ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਜੈਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ -ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐੱਲ.ਸੋਨੀ ।

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਾਣੀਪਤ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਮਾਲ) ਵਿਖੇ ਬਟਨ ਮੇਕਿੰਗ ਵਰਕ ਸੈਂਟਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਲ ਅਤੇ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੁੱਲ 100000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। . 1,63,520 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 1953। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 2,500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ 'ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ II ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਮਗਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮੰਗਤ ਰਾਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਦਾ - ਸਿਰਲੇਖ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੈ

ਰਕਮ, ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀਲਬੰਦ ਘੋੜਾ ਸੈੱਟਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬੀਟਰ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ, ਮੂਲ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਐਚ.ਐਲ ਜੈਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ, ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। “ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ

ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 14 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ, ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ - ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 4 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

-

“ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ - ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਾਈਲ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੜ - ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਰਸਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮਈ, 1959 ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ * ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੁਲਾਈ, 1959 ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 11 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ: -

- (1) ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ?
- (2) ਕੀ 4 ਜੁਲਾਈ 1958 ਨੂੰ ਦਰਜ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੁਣ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- (3) ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਖੁਦ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਪਿਛਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ, . ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਡੀ ਡੀ ਖੰਨਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹੁਕਮ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ (1) ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਵੋਲ. XVII-(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 821 ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਮਾਫੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਫੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਅਵਾਰਡ ਇੰਨਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।"

ਸ੍ਰੀ ਸੋਨੀ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਦਾ ਅਸਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਫੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗਣਿਤਿਕ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਕੜਾ ਜਾਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ

ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 'ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਟੈਂਪਡ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਇਹ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (ਡੀ), 14 (1) ਜਾਂ 15 ਅਧੀਨ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦਾ। ਇਹ *ਰਿਖਬਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬੱਲਭਦਾਸ, (1)* ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ

(1) *ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 551,*

(2) ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ *ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।* ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 16(1) ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ 4 ਅਗਸਤ, 1958 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ *ਵੇਂਗੂ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਯੇਗਯਾਮ ਅਈਅਰ (2)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਰਿਮਿਟਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਮਿਟਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿਮਿਟਲ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ 4 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਰਟ ਗੈਰ-ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਸਰਾ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਠਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ . ਅਦਾਲਤ

ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਅਵਾਰਡ ਰੀਮਿਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 'ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"16(2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਉਮ ਪਾਇਰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1951 ਮਦਰਾਸ 441। "

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਆਮ

ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮਾਂ। ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਭੂ ਨਾਥ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: (ਏ) ਆਰਬਿਟਰਾ ਟਾਰਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ

ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

(c) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲਸ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ (ਡੀ) ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ"। ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਆਰਬਿਟਰਾ ਟੋਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ

ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਸ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਕਿਵੇਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ। ਰਾਜਾ ਹਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਭਗਵੰਤ ਕੌਰ (4) ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 508, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 514 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਨੇ ਸਮਾਂ 20 ਮਾਰਚ, 1885 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ 24 ਮਾਰਚ, 1885 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 521 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ, ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 521 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 508 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 508 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਫਰਕ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ

ਸੋਨੀ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ।

(5) 18 ਆਈਏ 55.

(6) ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੋਨੀ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ। ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਸਤ ਪਾਲ ਸਹਿਗਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ ..

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ;- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1961 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 795

ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV) ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟਸ (ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ) ਆਰਡਰ; 1963—ਕਲਾਜ 3—ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ

'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ੇਵਾਰ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਸੌਰਵ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)